

[Ulrich.]

vil Korntolden have at dække det resterende Beløb. Nu ved jeg ikke, om Ministeren kan forstaa det.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Ulrich for de sidste Udtalelser. Hvad han som Ordfører for sit Parti her har givet Udtryk for, at vi trænger til i Fremtiden, er den mest udprægede socialistiske Lovgivning, som jeg nogen Sinde har hørt om her i Tinget.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg forstaaer ikke, hvad der ligger til Grund for det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Udtalelse. Mit Forslag kan jo overhovedet ikke sammenlignes med Socialisme. Det er en Ordning, som gaar ud paa en frivillig Rationering med stigende Skala, saaledes at de mindre Landbrugere kommer til at levere det største Antal Svin, og de større Landbrugere det mindste Antal Svin. At der kan være nogen som helst Socialisme i det Forslag, forstaaer jeg ikke.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Ulrich er nogen god Lærer. Jeg forstod ham paa den Maade, at Prisen paa Flæsk skulde være 1 Kr. 20 Ø. pr. kg, og at det kunde den kun blive, naar Staten sørgede for, at den blev det, og endvidere skulde Staten sørge for, at der garanteredes alle Landbrugere i Danmark en Kornpris af 15 Kr. pr. Tønde. Hvis det ikke er Statens Forsorg for hele det danske Landbrug, saa er jeg endnu ikke naaet til at forstaa, hvad Socialisme er.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at selv om jeg i og for sig kan være tilfreds med, at han er blevet Socialist, tror jeg nok, at den Socialisme, han docerer, i Praksis vil være saa urentabel for Samfundet, at jeg ikke er sikker paa, at jeg kan følge ham — selve Princippet kan jo være meget godt.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Søren-

sen, som nu lagde saa megen Vægt paa, at man fik de Statshusmænd med, hvis Brug var oprettet før 1917, vil jeg gerne spørge: Hvis man kan finde en Form, hvorunder det er forsvarligt at tage dem med, vil det ærede Medlem saa stemme for Lovforslaget? Jeg har nemlig intet imod, at de kommer ind under de Vilkaar; naar jeg ikke har taget dem med nu, er det, fordi det er meget vanskeligere at finde en Form, hvorunder det er rigtigt at give dem det Tilbud, man giver de andre. Men kan vi finde en Form, er jeg altsaa villig til at gaa ind i Forhandling om at tage disse Husmænd med, og jeg spørger da det ærede Medlem: Vil han saa stemme for Lovforslaget?

Det samme gælder de to Spørgsmaal om en Regulering af Vurderingerne efter Kapitelstakst og en Regulering af Ejendomsskatterne i Kommunerne efter Kapitelstakst. Vil det ærede Medlem stemme for disse to Ting, som han nu har fremhævet er af saa stor Betydning? Det vilde jeg sætte Pris paa at faa at vide, for der er jo ikke saa meget ved at høre en saadan Lovprisning, naar man ikke faar at vide, at det ærede Medlem vil stemme for Lovforslaget.

Til Slut sagde det ærede Medlem til mig: Men det tredie findes ikke i Lovforslaget, nemlig en glidende Skala med Hensyn til Amtsskatterne. Nej, det er ganske naturligt; naar Lovforslaget er et Lovforslag, der omhandler Landkommunernes Styrelse, saa kan man ikke have det Forhold med i dette Lovforslag. Det rimelige vil være, at det kommer i et andet Lovforslag, og det er ikke usandsynligt, at et saadant Forslag er paa Trapperne. Jeg haaber derfor ogsaa, at det ærede Medlem bliver stillet overfor Spørgsmaalet, om han vil stemme for en glidende Skala i disse Forhold. Hvis det ærede Medlem kan det og endvidere vil kunne stemme for et Forslag om Statshusmændenes Rentebetaling, hvis vi kan finde en Form, der ogsaa passer paa de Brug, som er oprettede før 1917, saa har denne Forhandling dog ikke været overflødig.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Ærede Medlemmer af dette høje Ting vil alle kunne erindre, at vi i sin Tid levede under noget, der hed Maksimalpriser. Disse Maksimalpriser var Samfundets Diktat om en ganske bestemt Pris paa en bestemt Vare. Det kunde man maa-